

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/168/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214203370
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4214203370.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, W., 2. A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. U. č. X, o zaplatenie 4.811,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 05. októbra 2016 č. k. 14C/551/2014-162, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 05.10.2016 č. k. 14C/551/2014-162 pri právnom posúdení podľa § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obch. zák., § 52 ods. 1, § 879j, § 53 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 121 ods. 3 Obč. zák., § 1 ods. 1, § 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 ods. 1 a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu 28.09.2011 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovaným spoločne a nerozdielne domáhal zaplatenia sumy 4.811,04 eura s príslušenstvom.

2. V prejednávanej veci súd prvej inštancie skúmajúc otázku vecnej legitímácie strán sporu mal za preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných v 1. a 2. rade, pretože ide o dlžníkov zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom tohto sporu. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore, súd s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách skonštatoval, že postupcu, t. j. Slovenská sporiteľňa a.s., ako veriteľu pohľadávky v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v tom smere, že žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci boli písomne vyzvaní na úhradu dlhu a títo boli napriek výzve v omeškaní so splácaním dlhu nepretržite 90 kalendárnych dní, pretože splnenie tohto postupu je predpokladom platného postúpenia splatnej pohľadávky, resp. jej časti bankou voči dlžníkovi na tretiu osobu. Žalobca v konaní nepredložil súdu žiadnu listinu preukazujúcu dodržanie vyššie uvedeného postupu, t. j. nepredložil doručenky ohľadne zaslania zásielky tohto druhu žalovaným v 1. a 2. rade a ani podacieho hárku z príslušnej pošty. Pretože nedodržanie tohto postupu zo strany právneho predchodcu žalobcu preukázané nebolo, súd musel skonštatovať, že žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie o tom, že je na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 právny nástupcom Slovenskej sporiteľne, a.s. vo vzťahu k pohľadávke zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. uzatvorenej dňa 16.02.2006 medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade. Medzi právny predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, keď zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách treba ohľadne

inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ust. § 524 Obč. zák. Súd takisto uviedol, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka, resp. jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, po ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že ak právny predchodca žalobcu do dňa 24.03.2011 nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, resp. inak neukončil záväzkovoprávny vzťah so žalovanými v 1. a 2. rade, napr. odstúpením od zmluvy (uvedené v konaní žalobca ani netvrdil) mohol postúpiť na tretiu osobu len tú časť svojej pohľadávky, ktorá bola ku dňu 24.03.2011 už splatná, a nie aj tú časť pohľadávky, ktorej splatnosť mala nastať až po postúpení pohľadávky. S poukazom na nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu v tomto konaní súd preto podanú žalobu (návrh) v celom rozsahu zamietol, neskúmajúc pritom platnosť právneho úkonu žalobcu realizovaného iba voči žalovanému v 1. rade, hoci dlžníkmi o úvere boli obidvaja žalovaní, ktorým úkonom bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 20.04.2011.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí mali v konaní plný úspech, súd priznal nárok na náhradu trov provoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a podľa § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie, resp. podľa § 389 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania spolu v sume 503,96 eura. Záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pre nepreukázanie splnenia podmienok § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ustanovenie § 92 ods. 8 cit. zák., nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu, ako postupníka pohľadávky. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky (žalovaným), ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú NBS podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016. Banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva, pričom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky (rozhodnutie KS v Trenčíne zo dňa 24.04.2014 sp. zn. 19C/34/2012). Zosplatnenie dlhu zo strany veriteľa znamená, že dlh už nie je možné dlžníkom zaplatiť v splátkach. Táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Pokiaľ by ust. § 92 ods. 8 cit. zák., malo na mysl postúpenie iba časti peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, tak by to bolo v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Ak by zákonodarca v ust. § 92 ods. 8 mienil upraviť oprávnenie banky postúpiť na inú osobu len peňažný záväzok, ktorý je už splatný, a s ktorým je dlžník v omeškaní, potom by druhá veta tohto ustanovenia bola v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade, ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, tak by už banka nemala čo postupovať, pretože predmet postúpenia bol dlžníkom uhradený ešte pred postúpením a tým by banka ani nemala aké právo uplatňovať. Oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

5. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu zo dňa 28.11.2016 napadnutý rozsudok OS Komárno zo dňa 05.10.2016 č. k. 14C/551/2014-162 procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), následne dospejúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákone neustanovuje inak.

8. Odvolací súd posudzujúc dôvody podaného odvolania zo strany žalobcu dospel k tomu záveru, že napadnutý prvoinštančný rozsudok je potrebné, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V ďalšom odvolací súd odkazuje na samotný rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce to, na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba cíti byť stranou sporu zo subjektívneho hľadiska, ale to, či takouto stranou sporu aj objektívne je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie potom znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, takýmto nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia nie je. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je takýmto nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti takýmto nositeľom nie je. Otázkou aktívnej vecnej legitímácie v žalobe označeného žalobcu, je súd povinný sa zaoberať v každom štádiu konania.

10. Z obsahu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže inému subjektu postúpiť iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu (pôvodne sa jednalo o ust. § 92 ods. 7) vyplýva možnosť použitia inštitútu postúpenia vlastnej pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a to aj takému subjektu, ktorý nie je bankou. Bankový subjekt je potom v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníkom splácať svoj úver riadne a včas, oprávnený k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, avšak až po doručení výzvy dlžníkovi v zmysle podmienok, tak ako sú zakotvené v zákone o bankách, resp. zmluvu o úvere vypovedať, alebo od nej odstúpiť. V danom prípade banka túto možnosť nevyužila a žalobcovi v čase postúpenia (dňa 24.03.2011) postúpila pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť (túto vyhlásila až dňa 20.04.2011, t. j. po samotnom postúpení pohľadávky), resp. aby došlo k zániku predmetného zmluvného vzťahu na základe výpovede, alebo odstúpenia od zmluvy. Ak teda banka ako právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere postúpila žalobcovi v celom rozsahu, tak postupovala contra légem, t. j. v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., nakoľko ku dňu samotného postúpenia sa nestal splatným ani celý úver, pretože k jeho zosplateniu došlo, až takmer jeden mesiac po uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.03.2011. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno ani v tom smere, že by pred postúpením pohľadávky jeho právny predchodca zaslal žalovaným v 1. a 2. rade ako dlžníkom písomnú výzvu, po ktorej boli ako klienti banky v nepretržitom omeškaní v dobe dlhšej ako 90 kalendárnych dní. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj s poukazom na ust. § 39 Obč. zák. je potom potrebné považovať zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 za neplatný právny úkon (§ 39 Obč. zák.) pre jej rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.).

11. Pokiaľ ide o úpravu, tak ako je obsiahnutá v ust. § 92 ods. 8 cit. zák., tak úmyslom zákonodarcu bolo určenie oprávnenia banke postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní po určenú dobu napriek písomnej výzve banky. Je v rozpore so záujmom spotrebiteľa, aby po uzatvorení úverovej zmluvy s bankou tento peňažný ústav kedykoľvek počas existencie tohto záväzkového vzťahu postupoval pohľadávku voči dlžníkovi (spotrebiteľovi) tretej osobe. Takýto postup banky by bolo možné chápať za rozporuplný s účelom a poslaním zákona o bankách, pretože poskytovanie úverov a ich správa je osobitnou špecifickou činnosťou upravenou samostatným právnym predpisom. Ustanovenie § 92 ods. 8 citovaného zákona dovoľuje príslušnej banke postúpiť vlastné pohľadávky voči svojmu klientovi za splnenia určitých podmienok (ak je klient v súvislosti s plnením pohľadávky v omeškaní minimálne 90 dní a banka ho písomne na splnenie pohľadávky vyzvala) a ak tieto podmienky nie sú splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná v zmysle § 525 ods. 1 Obč. zák., pre jej rozpor so zákonom. V danom prípade žalobca nepreukázal splnenie týchto dvoch podmienok (t. j. splatnosť postúpenej pohľadávky a zaslanie písomnej výzvy žalovaným v 1. a 2. rade pred samotným aktom postúpenia pohľadávky zmluvou zo dňa 24.03.2011), čo malo za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky s následným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu (postupníka) v tomto spore. Na margo

vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom zo dňa 20.04.2011 odvolací súd poznamenáva, že uvedený písomný právny úkon bol realizovaný iba voči jednému dlžníkovi z poskytnutého úveru, hoci v skutočnosti sú dlžníkmi z tohto úveru dvaja dlžníci.

12. S prihliadnutím na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu proti rozsudku OS Komárno zo dňa 05.10.2016 č. k. 14C/551/2014-162, ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že žalovaným v 1. a 2. rade majúcim plný úspech v tomto konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne odvolacie trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).